

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte:
judecători:

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Eugeniu Catana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Covali Aurel XXXXX, născut la XXXXX în XXXXX,
domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.03.2019 – 23.05.2019;

Instanța de apel: 27.06.2019 – 09.10.2019;

Instanța de recurs: 18.12.2019 – 29.01.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central, din 23 mai 2019, Covali Aurel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă pretenția acuzatorului de stat privind încasarea de la Covali Aurel a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Covali Aurel, la 23 septembrie 2017, aproximativ la ora 00:10, fiind sub influența alcoolului și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind mascat, având pe cap o haină împletită cu găuri de culoare albastru deschis, pe ascuns, a pătruns în domiciliul lui Țurcan Zinaida, situat în XXXXX. În continuarea acțiunilor sale infracționale, aflându-se în odaia în care se afla Țurcan Zinaida, i-a cerut acesteia să-i dea bani, la care ultima i-a comunicat că nu are bani, iar în scop de înfrângere a voinței părții vătămate, a maltratat-o pe aceasta, aplicându-i o lovitură cu palma peste față, de la ce ultima a căzut jos de pe pat. După ce victima s-a ridicat, Covali Aurel, acționând în scopul realizării intenției infracționale până la capăt, în mod repetat a solicitat de la Țurcan Zinaida să-i dea bani, aplicându-i o lovitură cu pumnul în față și două lovituri cu pumnul în burtă. Ulterior, Covali Aurel a început să scotocească pe sub pernă căutând bani, moment în care victima i-a spus că banii sunt în altă parte. Auzind

acestea, Covali Aurel i-a spus victimei să treacă să-i dea banii, iar pentru a nu o scăpa din mâinile sale, o ținea de haine de la spate până ce victima a ajuns în coridor, unde din comodă a scos portmoneul. Deschizând portmoneul și arătându-i că avea în jur de 300 lei, Țurcan Zinaida i-a dat banii lui Covali Aurel, care a spus că sunt prea puțini și cerea ceva mai mășcat, și anume, obiecte din aur. În urma acțiunilor criminale ale inculpatului, părții vătămate Țurcan Zinaida i-au fost cauzate, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 129 din 18.10.2017, comoție cerebrală, fractura bilaterală a coastelor, echimoze pe față, corp, membre, ce s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, care sunt caracteristice pentru violența fizică, și duce la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile, iar în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale medii.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Catana Eugeniu în numele inculpatului și de inculpat, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Strășeni.

3.1 Avocatul Catana Eugeniu în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat. Motivele invocate pot fi rezumate la următoarele:

- cele indicate de instanță în partea descriptivă a sentinței, ca constatări, sunt în contradicție cu declarațiile părții vătămate, făcute atât la etapa urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată cât și în cadrul audierii ei în ședința de judecată;

- Covali Aurel a depus declarații analogice, iar declarațiile părții vătămate depuse la etapa urmăririi penale și în instanță sunt dubioase. Dat fiind faptul, că partea vătămată în declarațiile făcute organului de urmărire penală a declarat, că infracțiunile au fost comise de „o persoană necunoscută ” și detaliat descriind acțiunile acesteia, organul de urmărire penală urma să aplice procedura de recunoaștere a persoanei, în conformitate cu prevederile art. 116 CPP, în procesul efectuării recunoașterii persoanei partea vătămate Țurcan Zinaida urmă să arate la Covali Aurel, ca la persoană ce a intrat în casa ei, a comis tâlhărie;

- organul de urmărire penală, cunoscând, că Covali Aurel dorește să facă declarații, l-a transferat pe acesta din izolatorul nr.13 din mun. Chișinău la Inspectoratul de poliție Strășeni pentru audiere. În ziua audierii lui Covali Aurel a fost citată a se prezenta la IP Strășeni și partea vătămată de a se petrece confruntarea între Covali Aurel și Țurcan Zinaida, acțiune de urmărire penală, care s-a efectuat doar pentru lichidarea divergențelor în declarațiile făcute anterior de aceste persoane, necitând la faptul că până la acea dată Covali Aurel n-a făcut declarații, iar partea vătămată nu l-a numit pe Covali Aurel ca persoana care a comis în privința ei tâlhăria;

- după efectuarea „confruntării” partea vătămată și-a schimbat declarațiile depuse până la efectuarea acestei acțiuni de urmărire penală și mai departe nu mai vorbește de persoană necunoscută, dar î-l numește ca infractor pe Covali Aurel;

- careva probe suficiente de învinuire a lui Covali Aurel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. c), d) Codul penal în instanța de judecată nu au fost prezentate;

- raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-5792 din 26.12.2018 și procesul verbal de examinare a obiectului din 16.10.2017 prin care au fost supuse descifrările telefonice nu au putut fi luate ca probe de învinuire lui Covali Aurel în comiterea infracțiunii incriminate acestuia, dat fiind faptul, că Covali Aurel nu neagă, că în seara zilei de 22.09.2017 sa aflat în s. Chirianca, inclusiv și în casa lui Țurcan Zinaida la cerința acesteia, a avut convorbiri telefonice cu diferite persoane, iar vătămările corporale medii depistate pe corpul părții vătămate Țurcan Zinaida constatate în baza raportului de expertiză judiciară nr. 129 din 18 octombrie 2017 au fost depistate nu doar în rezultatul actului de tâlhărie dar și în rezultatul raportului sexual forțat.

3.2 Inculpatul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care el să fie achitat. Motivele invocate pot fi rezumate la faptul că nu au fost prezentate probe care să confirme vinovăția sa, iar toți martorii audiați au dat declarații în folosul lui.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2019, apelurile avocatului Catana Eugeniu în numele lui inculpatului și apelul inculpatului au fost respinse ca nefondate, și s-a menținut sentință fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, declarațiile depuse de către inculpat, prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și s-a combatat prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Codul de procedură penală. Instanța de apel a constatat cu certitudine că Covali Aurel a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 188 alin.2 lit. c), d) Codul penal.

Colegiul penal al instanței de apel a menționat că, argumentele invocate de către avocatul inculpatului în principiu au fost combătute prin sentința primei instanțe. A reiterat că declarațiile părții vătămate, care atât la etapa de urmărire penală, cât și în ședința de judecată a relatat despre acțiunile inculpatului, mai mult ca atât declarațiile părții vătămate sunt în colaborare cu alte probe și anume cu declarațiile martorilor Gonciar Ștefan, Beschier Iulia, Gonciar Zinovia, Gonciar Anatolie, Stolear Ion, cât și cu materialele cercetate în cadrul instanței de apel, din care a urmat cert că, inculpatul a comis infracțiunea de tâlhărie, deși prin declarațiile sale inculpatul a afirmat că a fost la domiciliul părții vătămate la invitația acesteia, instanța a considerat această declarație ca fiind neîntemeiată și urmează a fi apreciată critic.

Ținând cont de specificul cauzei, s-a fost reținut că declarațiile părții vătămate au o valoare probatorie esențială. La caz, nu au fost relevate circumstanțe ce ar indica la motivele unei declarații false, după cum afirmă partea apărării. Partea vătămată și inculpatul nu erau în relații dușmănoase, nu au fost conflicte între ei. Deci, nu au existat motive ca partea vătămată să calomnieze inculpatul.

La caz, instanța de apel a reținut că, ținând cont de probatoriul dosarului penal concret, raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5792 din 26 decembrie 2018, raportul de expertiză judiciară nr. 129 din 18 octombrie 2017 și procesul-verbal de examinare a

obiectului din 16 octombrie 2017, ce constituie o probă directă. Analizând probatoriul, a fost constatat că lipsesc cu desăvârșire careva circumstanțe ce ar indica la faptul că partea vătămată ar depune declarații false. Mai mult, aceste declarații au fost confirmate și prin declarațiile martorilor Gonciar Ștefan, Beschier Iulia, Gonciar Zinovia, Gonciar Anatolie, Stolear Ion care sunt în coroborare cu alte probe care confirmă că anume acțiunile inculpatului au adus la comiterea infracțiunii de tâlhărie, vina acestuia este dovedită integral și s-a confirmat prin probe pertinente care formează un ansamblul de probe concludente.

Conform prevederilor art. 77 alin. 1 lit. a) Codul penal, instanța de fond corect a menționat că nu au fost stabilite circumstanțe agravante. Curtea de Apel a menționat că, pedeapsa respectivă este proporțională faptei comise. Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, instanța de apel consideră că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei prejudiciabile comise de către inculpat. Pedeapsa aplicată urma să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. În consecință, instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională faptelor comise, astfel stabilindu-se o individualizare a pedepsei care este legală, întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

6. Decizia Curții de Apel Chișinău a fost atacată cu recursuri de către inculpat și avocatul Catana Eugeniu în interesele inculpatului, ce au solicitat casarea deciziei.

6.1 Inculpatul solicitând casarea deciziei, în motivare recursului indică că, toate probele anexate la dosar demonstrează nevinovăția lui, că la etapa urmăririi penale, ofițerul de urmărire penală și procurorul au falsificat probele, iar prima instanță l-a condamnat doar din motiv că anterior a fost judecat. Solicită ca dosarul să fie rejudecat în alt complet de judecată, numai nu de judecătoria Strășeni.

6.2 Avocatul Catana Eugeniu în interesele inculpatului invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău. În motivarea recursului indică:

- raportul de expertiză judiciară din 26.12.2018 și procesul verbal de examinare a obiectului din 16.10.2017 prin care au fost supuse audierii descifrările telefonice, nu pot fi luate ca probe de învinuire a lui Covali Aurel în comiterea infracțiunii, dat fiind faptul că inculpatul nu neagă că în seara de 22.09.2019 se afla în casa părții vătămate la cerința acesteia, a avut convorbiri telefonice cu diferite persoane, iar vătămarile corporale medii depistate pe corpul părții vătămate constatate în baza raportului de expertiză judiciară au fost depistate nu doar în rezultatul actului de tâlhărie dar și în rezultatul raportului sexual forțat;

- prin probele cercetate de către instanța de judecată nu s-a dovedit vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sentința s-a bazat doar pe presupuneri;

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate de apelanți în cererile de apel asupra declarațiilor contradictorii făcute de către partea vătămată. Până la data efectuării confruntării partea vătămată vorbește de o persoană necunoscută și fără a fi efectuată recunoașterea persoanei, Covali Aurel a fost escortat de poliție la organul de urmărire penală, la confruntare cu partea vătămată și aceasta l-a numit ca persoana ce a săvârșit infracțiunile față de ea;

- Curtea de Apel Chișinău nu s-a pronunțat asupra motivului invocat de avocat în cererea de apel referitor la raportul de expertiză judiciară din 15.01.2019 prin care inculpatul s-a exclus ca persoana ce a comis act sexual cu partea vătămată. Din acestea motive apărarea s-a expus în cererea de apel, ca motiv asupra declarațiilor părții vătămate că sunt dubioase.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

8.1 Deși recurentul nu face trimitere la vreun temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, aceasta invocă că, instanța de apel a conchis greșit asupra menținerii sentinței, prin care a fost respinsă cererea inculpatului privind achitarea sa, din lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, pronunțând astfel o decizie greșită.

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat și decizia atacată, consideră că alegațiile recurentului sunt neîntemeiate, or, instanța de apel la judecarea apelului declarat a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, respectând prevederile art. 414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel corect și motivat i-a stabilit inculpatului categoria și măsura de pedeapsă. Astfel, relevând în cuprinsul deciziei circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care

atenuează răspunderea penală, instanța de apel just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin stabilirea acesteia sub formă de închisoare.

Recurentul în recurs se axează pe lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția în comiterea infracțiunii asupra părții vătămate și pe falsificarea probelor din partea procuraturii și a organului de urmărire penală.

Referitor la lipsa dovezilor ce ar demonstra că el nu a comis infracțiunea, acestea contravine declarațiilor depuse atât de către partea vătămată, cât și de martori în instanța de fond ce au exprimat bănuielile asupra persoanei care a comis infracțiunea și culoarea hainelor pe care le purta în momentul dat. Conform raportului judiciar nr 129 din 18.10.2017, s-a atestat că la Țurcan Zinaida au fost depistate vătămări corporale medii; procesul verbal de cercetare la fața locului din 23.09.2019 și raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5792 din 26.12.18, atestă prezența urmelor digitale lăsate pe ușa dormitorului părții vătămate care aparțin inculpatului; în cadrul instanței de judecată Țurcan Zinaida l-a recunoscut pe inculpat după mâinile sale, voce, la fel a văzut chipul lui l-a întoarcere după încălțăminte. De asemenea nu putem omite faptul că inculpatul a recunoscut atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond că el a fost prezent în casa părții vătămate și că înainte a servit alcool cu Gonciar Ștefan și Stoliar Tudor.

Prin urmare, criticile formulate de recurent în acest sens, sunt nefondate și respectiv lipsa elementelor infracționale nu sunt motivate sub aspectul adoptării unei soluții de casare a hotărârilor recurate, ca fiind ilegale, iar argumentele au fost verificate de către instanța de fond și de apel și motivat au fost respinse, soluție pe care o preia și instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Covali Aurel în baza în baza art. 188 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal. Temei de a interveni în decizia Curții de Apel Chișinău, în afară de motivele invocate de recurent, instanța de recurs ordinar nu a stabilit.

8.2 Verificând actele dosarului, în baza recursului declarat de avocatul inculpatului raportat la criticile punctate supra, Colegiul penal ajunge la concluzia că erorile semnalate de recurent nu sunt subsecvente cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, întrucât instanța ierarhic inferioară a adoptat o soluție legală și corectă, atât în partea ce ține de încadrarea juridică a faptei infracționale comise de inculpat, cât și privitor la soluția de condamnare în privința acestuia în temeiul art. 188 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu toate că, apărătorul face trimitere la eroarea de drept din pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pledând că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care i-a afectat soluția, prin aceea că la caz nu au fost prezentate probe care ar dovedi incompatibilitate între declarațiile părții vătămate înainte și după întâlnirea cu inculpatul la inspectoratul de poliție și raportul din 26.12.2018 de descifrare telefonică nu poate fi luat ca probă de învinuire, totuși Colegiul consideră declarative aceste afirmații.

În acest sens, relevând că, potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt presupune stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin

neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o altă apreciere a probelor.

Prin alte cuvinte, eroarea gravă de fapt nu se referă la aspectele procesuale și nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța dintre cele reținute de instanță și conținutul real al materialului probator acumulat, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care probatoriul administrat îl susține.

Astfel, în circumstanțele menționate, Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a conchis, că prin declarațiile, atât ale părții vătămate Țurcan Zinaida, precum și ale martorilor Gonciar Ștefan, Beschier Iulia, Gonciar Zinovia, Gonciar Anatolie și Stolear Ion s-a confirmat cu certitudine coroborarea între probe că anume acțiunile inculpatului, fiind în stare de ebrietate, au dus la infracțiunea de tâlhărie.

Cele consemnate supra, evidențiază o dată în plus că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor acestei cauze, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de tâlhărie.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia contestată, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În partea stabilirii pedepsei, instanța de recurs susține că quantumul acesteia este proporțional faptei comise de inculpat, iar careva temeuri de a interveni în această parte în decizia recurată nu s-au stabilit.

Invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), avocatul Catană Eugeniu menționează, printre altele, despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea de apel. În atare situație, Colegiul penal consideră nefondate alegațiile titularului dreptului de recurs în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

Mai mult, Colegiul penal apreciază că decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de legea procesual-penală și de art. 6 CEDO și dă răspuns la toate argumentele apelantului-inculpat expuse în cererea de apel.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care

nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărătorul inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că motivele invocate în recursurile ordinare declarate de către avocatul Catana Eugeniu în numele inculpatului Covali Andrei și de inculpat, țin de aprecierea probelor, iar temeiurile indicate de acesta nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădite neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Eugeniu Catana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Covali Aurel XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 februarie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun